

ЛІДЕР ПЛЮС КОЛЕКТИВ — АКСІОМА УСПІХУ

По-особливому складається доля людини, життєве кредо якої співзвучне висловлюванню В. Г. Короленка: «Треба самому багато знати, щоб навчати інших». Саме ці слова спадають на думку, коли мова йде про доктора технічних наук, професора, ректора Придніпровської державної академії будівництва та архітектури Володимира Івановича Большакова.

Володимир Іванович народився 13 травня 1946 року в м. Дніпропетровськ у родині механіка, Івана Федоровича Большакова, та лікаря, Тетяни Федорівни Стародубової. У 1963 році закінчив середню школу № 23, про педагогічний колектив якої згадує дуже тепло, із вдячністю, поіменно називаючи кожного свого вчителя, щиро говорячи, що його вчителі були «людьми чудовими, з ясною і ніжною душею». Саме вони навчили Володимира Івановича працювати й прищепили неабиякий інтерес до науки і схильність до серйозного наукового пошуку. Тому не випадково, закінчивши в 1969 році з відзнакою Дніпропетровський металургійний інститут й отримавши диплом зі спеціальності «Металознавство та термічна обробка металів», В. І. Большаков уже в 1973 році блискуче захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук. З 1969 року він працював на посаді молодшого наукового співробітника Московського інженерно-будівельного інституту, а з 1972-го — на посаді старшого наукового співробітника Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту. Протягом 1975–1986 років був доцентом кафедри металевих і дерев'яних конструкцій.

Широка ерудиція, творче володіння теорією і практикою матеріалознавства, наполегливість в обробленні експериментальних даних відкрили Володимирі Івановичу таємницю тонких металевих структур, і в 1985 році він успішно захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук, а в 1987-му отримав учене звання професора.

Масштабною є і сфера адміністративної діяльності науковця: у 1987 році його обрано ректором Придніпровської державної академії будівництва та архітектури (тоді — Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту). Близько 15 років він очолював кафедру технології металів та кафедру матеріалознавства і обробки металів. Посаду ректора Володимир Іванович Большаков обіймає і нині. Завжди залишаючись людяним, демократичним, легким у спілкуванні, ректор зумів створити і продовжує підтримувати в колективі теплу, майже родинну атмосферу, де всі справи були і є спільними. Кожен член його величезного колективу, якому вдалося усього хоча б раз у житті поспілкуватися з

Володимиром Івановичем, одразу говорить про готовність і бажання керівника кожного вислухати, кожному допомогти, кожного підтримати.

Роботи й обов'язків багато, але для професора В. І. Большакова найважливішою завжди була і залишається наука. Вченому вдалося вписати яскраві сторінки в літопис вітчизняної науки, адже він — основоположник наукової школи прикладного матеріалознавства, що здобула у світовій науці високий авторитет і продовжує з успіхом розвиватися.

Цілеспрямованість, наполегливість, величезна працездатність — основні риси характеру вченого з енциклопедичними знаннями у сфері металургії та технології металів. Він проводить наукові дослідження в галузі фізичного металознавства будівельних сталей підвищеної та високої міцності, нових матеріалів та виробів із високими характеристиками, переробки та використання відходів виробництва в будівництві.

Наукові та прикладні розробки Володимира Івановича Большакова високо оцінені державою. Він заслужений діяч науки та техніки України (1992), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1999), почесний професор Університету Св. Климента Охридського (Македонія, 1996), Варшавської Політехніки (2002), дійсний член Академії будівництва України, Академії наук вищої школи України, Міжнародної інженерної академії (Москва), Нью-Йоркської Академії наук, Академії інженерних наук України, Товариства чорної металургії США та Канади, Інституту матеріалів (Англія), Європейського товариства математиків та механіків (Німеччина), Товариства мостів та конструкцій (Швейцарія), Інституту гірничих, металургійних та нафтових інженерів (Канада), почесний інженер Росії (2000), Людина року 1995/1996 (Англія), Людина року (Міжнародний біографічний інститут, США, 1997), Людина року в галузі інженерії (Англія, 1998).

Володимир Іванович Большаков — лауреат академічної премії ім. академіка К. Ф. Стародубова (Міжнародна інженерна академія, 1996), премії ім. академіка М. С. Будникова (Академія будівництва України, 2000, 2002), премії ім. академіка Б. Є. Патона (Міжнародна інженерна академія, 2001), нагороди Ярослава Мудрого АН ВШ України (2002). Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України «За особливі заслуги перед українським народом» (2003) та численними відзнаками національних та міжнародних наукових товариств, кавалер ордена уряду Франції «Пальмова гілка» II ступеня (1994) та ордена «За заслуги» III ступеня (2000).

Володимир Іванович Большаков — автор понад 1 000 наукових праць, серед яких понад 50 монографій, близько 150 патентів та авторських свідоцтв.

Під керівництвом Володимира Івановича захищено 17 кандидатських і 9 докторських дисертацій. Важко оцінити загальну кількість студентів, аспірантів, колег, яких він

проконсультував на сьогоднішній день і які зобов'язані йому своїми науковими перемогами. Учні вдячні йому за те, що мали змогу навчатися у великого науковця і мають змогу з ним співпрацювати.

За відновлення православних церков на території Придніпровського регіону В. І. Большаков неодноразово нагороджений, зокрема, орденом рівноапостольного князя Володимира I ступеня Української Православної Церкви, святого Дмитра Солунського IV ступеня та багато інших.

Друзі й колеги Володимира Івановича відмічають дивовижно широке коло його інтересів. Він любить і знає вітчизняну та зарубіжну літературу, цікавиться живописом, займається нумізматиною, колекціонує поштові марки. За словами самого Володимира Івановича, його філателістична колекція може позмагатися з колекціями королівських домів Європи.

До свого 70-ліття Володимир Іванович Большаков наближається в озброєнні наукового, творчого, життєвого, громадського досвіду, таланту неординарної лекторської майстерності й азартного спілкування з людиною будь-якого віку. Витончене, діккенсівське почуття гумору допомагає залишатися оптимістом у всьому, залишатися Людиною, яка ніколи не здається, не визнає глухих кутів, у будь-яких ситуаціях шукає і знаходить позитивні моменти.

Шановний Володимире Івановичу!

Щиро вітаємо Вас із ювілеєм і бажаємо Вам завжди переживати почуття задоволення, радості і щастя! Нехай Ваш інтерес до науки з роками тільки поглиблюється та все більше поширюється серед молодого покоління Ваших учнів, а працелюбність живиться результатами Ваших численних добрих справ. Нехай міцне здоров'я спонукає до нових наукових звершень, що, як і всі попередні, будуть присвячені людям, колективу нашої академії та рідному місту!

Бажаємо Вам життєвої гармонії та Господнього Благословіння!

Редакційна колегія